

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ТРЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ЗА КОНТРОЛ НАД СЛУЖБИТЕ ЗА СИГУРНОСТ,
ПРИЛАГАНЕТО И ИЗПОЛЗВАНЕТО НА СПЕЦИАЛНИ
РАЗУЗНАВАТЕЛНИ СРЕДСТВА И ДОСТЪПА ДО ДАННИТЕ ПО
ЗАКОНА ЗА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩЕНИЯ

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Във. No	553 - 26 - 16
Дата	10 / 07 2015 г.

ДОКЛАД

ОТНОСНО: Законопроект за управление и функциониране на системата за защита на националната сигурност, № 554-01-49, внесен от Цветан Цветанов и група народни представители на 11 март 2015 г., приет на първо гласуване на 20 май 2015 г.

15
13
[Signature]

Проект!
Второ гласуване

ЗАКОН
ЗА УПРАВЛЕНИЕ И ФУНКЦИОНИРАНЕ НА СИСТЕМАТА ЗА ЗАЩИТА
НА НАЦИОНАЛНАТА СИГУРНОСТ

Предложение на н.п. Методи Андреев:

В наименованието на законопроекта след думата „управление“ се поставя запетайка и се добавя думата „контрол“.

Предложението е оттеглено.

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на закона.

Глава първа
ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на глава първа.

Чл. 1. Този закон урежда управлението и функционирането на системата за защита на националната сигурност на Република България и контрола върху нея.

Предложение на н.п. Методи Андреев:

В чл. 1 след думата „управлението” се поставя запетайка и се добавя думата „контрола”.

Предложението е оттеглено.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 1.

Чл. 2. Националната сигурност е състояние, при което държавата има способност да защитава териториалната цялост, суверенитета, конституционно установения ред и националните интереси, и да постига целите, определени в стратегическите документи, свързани с национална сигурност на Република България.

Предложение на н.п. Михо Михов и Кирил Цочев:

В чл. 2 отпада предвиденият текст и се създават три нови алинеи:

Чл. 2.(1) *Управлението и функционирането на системата за защита на националната сигурност е структура на органи за координация и взаимодействие между елементите от системата за национална сигурност на Р България.*

(2) *Посегателство срещу националната сигурност са целенасочени действия или бездействия на лица, групи или организации, водещи до процеси или събития, нарушаващи суверенитета и териториалната цялост на държавата, единството на нацията и конституционно установения ред в страната.*

(3) *Нарушаването на равновесното състояние на обществото поради неспазване на установените международни и вътрешнодържавни норми, поради възникнали природни бедствия и производствени аварии, както и по причина на нарушаване на обществения ред и незачитане на гарантираните от Конституцията основни права и свободи на гражданите накърняват националната сигурност.*

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Атанас Атанасов:

Чл. 2 се изменя така:

„Чл. 2. Националната сигурност е динамично състояние на обществото, при което са защитени териториалната цялост, суверенитетът и конституционно установеният ред на страната, когато са гарантирани демократичното функциониране на институциите, основните права и свободи на гражданите, устойчивото икономическо развитие и благосъстоянието на населението, както и когато страната успешно защитава националните си интереси и реализира националните си приоритети и да постига целите, определени в приетите стратегически документи, свързани с националната сигурност на Република България.”

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение на н.п. Методи Андреев:

Чл. 2 да стане със следната редакция:

„Чл. 2. Национална сигурност е състояние на обществото и държавата, при което са защитени основните права и свободи на човека и гражданина, териториалната цялост, независимостта и суверенитетът на страната и е гарантирано демократичното функциониране на държавата и гражданските институции, в резултат на което нацията запазва и увеличава своето благосъстояние и се развива”.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение на н.п. Атанас Мерджанов, Ангел Найденов, Димитър Дъбов, Иван Иванов, Атанас Зафиров и Красимир Янков:

В чл. 2 думите „и да постига целите, определени в стратегическите документи, свързани с националната сигурност" да отпаднат.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Красимир Каракачанов:

Чл.2 да придобие следната редакция:

Досегашният текст на чл.2 става ал. 1 и се създават ал. 2 и 3:

„(2) Системата за национална сигурност е конфигурация от взаимодействащи и взаимозависими способности на държавата за осигуряване на сигурността и отбраната, които формират интегрално цяло.

(3) Системата за защита на национална сигурност е подсистема на системата за национална сигурност.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Димитър Лазаров, Любомир Христов, Петър Петров и Стефан Дедев:

В чл. 2:

1. Досегашният текст става ал. 1 и се изменя така:

„(1) Национална сигурност е динамично състояние на обществото, при което са защитени териториалната цялост, суверенитетът и конституционно установеният ред на страната, когато са гарантирани демократичното функциониране на институциите, основните права и свободи на гражданите, устойчивото икономическо развитие и благосъстоянието на населението, както и когато страната успешно защитава националните си интереси и реализира националните си приоритети.”.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Министерство на вътрешните работи, Държавна агенция

"Национална сигурност", Държавна агенция "Разузнаване" и Служба "Военна информация" осъществяват съвместна дейност за предотвратяване и противодействие на възникнали рискове, опасности, заплахи и посегателства, свързани с националната сигурност."

Комисията подкрепя предложението по т. 1, а по т. 2 е оттеглено.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 2:

Чл. 2. Национална сигурност е динамично състояние на обществото и държавата, при което са защитени териториалната цялост, суверенитетът и конституционно установеният ред на страната, когато са гарантирани демократичното функциониране на институциите и основните права и свободи на гражданите, в резултат на което нацията запазва и увеличава своето благосъстояние и се развива, както и когато страната успешно защитава националните си интереси и реализира националните си приоритети.

Чл. 3. (1) Системата за защита на националната сигурност се състои от държавни органи и структури, които осъществяват дипломатическа, отбранителна, разузнавателна, контраразузнавателна, правоохранителна и охранителна дейност и които са представени в Съвета по сигурността към Министерския съвет.

(2) Националната сигурност предполага и изисква:

1. анализ на спецификите и зависимостите в средата за сигурност и ранно предупреждаване за възникване на рискове;

2. недопускане, намаляване и предотвратяване на рискове и опасности;

3. противодействие на заплахи и посегателства;

4. управление и преодоляване на кризи.

(3) Задачите и дейностите на органите и структурите по ал. 1 се уреждат с отделни закони.

(4) Органите и структурите по ал. 1 при защита на националната сигурност осъществяват:

1. взаимодействие и координация при извършване на дейностите си и при изпълнение на конкретни задачи;

2. сътрудничество с другите държавни органи и организации, с органите на местното самоуправление, с юридически лица и граждани;

3. сътрудничество със сродни институции в други държави и международни организации.

(5) Ръководителите на органите и структурите по ал. 1 координират дейността си по защита на националната сигурност като издават съвместни инструкции, с които се определят реда и начина на взаимодействие.

(6) Взаимодействието между органите и структурите по ал. 1 се

извършва чрез писмена кореспонденция, работни срещи, създаване на съвместни работни групи и провеждане на координирани мероприятия съобразно тяхната компетентност.

(7) За целите на взаимодействието органите и структурите по ал. 1 се информират и съгласуват действията си при постъпване на информация от интерес за дейността на друг орган или структура.

Предложение на н.п. Атанас Атанасов:

В чл. 3, ал. 2, т.2 думите „и опасности“ да отпадне.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Методи Андреев:

В чл. 3, ал. 1 се правят следните промени:

- 1. След думата „държавни“ се добавя „институции,“;*
- 2. След думата „осъществяват“ се добавя „управленска, нормотворческа, контролна“;*
- 3. След израза „които са представени“ се добавя „или могат да участват“.*

Предложението е оттеглено.

Предложение на н.п. Христо Гаджев и Пламен Манушев:

1. В чл. 3, ал.5 думата „инструкции“ да се замени с „документи“, а думата „се“ да отпадне.

2. В чл. 3, ал.7 накрая се добавя „или при поискване от тях.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Димитър Лазаров, Любомир Христов, Петър Петров и Стефан Дедев:

В чл. 3 се правят следните изменения и допълнения:

а) В ал. 1 след думата „контраразузнавателна“ се добавя „оперативно-издирвателна“.

б) В ал. 2 се създава нова т. 5:

„5. Установяване, означаване и защита на критичната инфраструктура“.

в) Алинея б се изменя така:

„(б) Взаимодействието между органите и структурите по ал. 1 се извършва чрез писмена кореспонденция, работни срещи, създаване на съвместни работни групи и провеждане на координирани мероприятия, както и други форми, съобразно тяхната компетентност.“.

г) Създава се нова ал. 8:

„(8) Органите на Министерство на външните работи, Държавна агенция "Национална сигурност", Държавна агенция "Разузнаване", Служба "Военна информация" и Национална служба за охрана си

предоставят информация и достъп до базата от данни, създавани, съхранявани и ползвани при условията на Закона за защита на класифицираната информация, съобразно условия и ред, определен в споразумение за обмен на информация между институциите”.

д) Създава се нова ал. 9:

„(9) Органите и структурите по ал. 1 могат да сключват споразумения за обучение на служители и за обмен на служители помежду си и с други органи и структури. Служителите, преминали обучение в една администрация, не дължат обезщетения и неустойки при преназначаване в друга администрация.”.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 3:

Чл. 3. (1) Системата за защита на националната сигурност се състои от държавни органи и структури, които осъществяват дипломатическа, отбранителна, разузнавателна, контраразузнавателна, оперативно-издирвателна, правоохранителна и охранителна дейност и които са представени в Съвета по сигурността към Министерския съвет.

(2) Националната сигурност предполага и изисква:

- 1. анализ на спецификите и зависимостите в средата за сигурност и ранно предупреждаване за възникване на рискове;**
- 2. недопускане, намаляване и предотвратяване на рискове;**
- 3. противодействие на заплахи и посегателства;**
- 4. управление и преодоляване на кризи;**
- 5. установяване, означаване и защита на критичната инфраструктура.**

(3) Задачите и дейностите на органите и структурите по ал. 1 се уреждат с отделни закони.

(4) Органите и структурите по ал. 1 при защита на националната сигурност осъществяват:

- 1. взаимодействие и координация при извършване на дейностите си и при изпълнение на конкретни задачи;**
- 2. сътрудничество с другите държавни органи и организации, с органите на местното самоуправление, с юридически лица и граждани;**
- 3. сътрудничество със сродни институции в други държави и международни организации.**

(5) Ръководителите на органите и структурите по ал. 1 координират дейността си по защита на националната сигурност, като издават съвместни инструкции, с които се определят редът и начинът на взаимодействие.

(6) Взаимодействието между органите и структурите по ал. 1 се

извършва чрез писмена кореспонденция, работни срещи, създаване на съвместни работни групи и провеждане на координирани мероприятия, както и други форми съобразно тяхната компетентност.

(7) За целите на взаимодействието органите и структурите по ал. 1 се информират и съгласуват действията си при постъпване на информация от интерес за дейността на друг орган или структура.

(8) Органите на Министерството на вътрешните работи, Държавна агенция "Национална сигурност", Държавна агенция "Разузнаване", Служба "Военна информация" и Националната служба за охрана си предоставят информация и/или достъп до базата от данни, създавани, съхранявани и ползвани при условията на Закона за защита на класифицираната информация, при условия и по ред, определени в съвместна инструкция на ръководителите им.

(9) Органите и структурите по ал. 1 могат да сключват споразумения за обучение на служители и за обмен на служители помежду си и с други органи и структури при условия и по ред, определени със закон.

Предложение на н.п. Красимир Каракачанов:

Да се добави нов чл. 4 със следното съдържание:

Чл.4. (1) Неразделна част на системата за защита на националната сигурност е разузнавателната общност.

(2) Разузнавателната общност се състои от държавни органи, които извършват оперативна и информационна дейност за оценка на рисковете и заплахите за националната сигурност, на техните източници и които планират и осъществяват мероприятия за противодействие срещу тях.

(3) Държавните структури по предходната алинея са: Държавна агенция „Разузнаване“, Служба „Военна информация“ и Държавна агенция „Национална сигурност“.

(4) За съгласуване на въпросите по взаимодействието и координацията на дейностите в рамките на разузнавателната общност и при изпълнение на съвместни планове и задачи се създава Борд на разузнавателната общност.

Комисията не подкрепя предложението.

Чл. 4. Основните принципи на управлението и функционирането на системата за защита на националната сигурност са:

1. спазване на Конституцията, законите и международните договори, по които Република България е страна;

2. зачитане и гарантиране правата на човека и основните свободи;

3. обективност и безпристрастност;

4. сътрудничество с гражданите и техните организации;

5. откритост, прозрачност и отговорност при формирането и провеждането на политиките за защита на националната сигурност;

6. централизирано управление и контрол на разузнавателната дейност;

7. предоставяне на информация по компетентност на друг орган или структура от системата за защита на националната сигурност или на друг държавен орган;

8. съгласувано провеждане на дейностите за защита на националната сигурност и съчетаване на явни и тайни форми и способности на работа.

Предложение на н.п. Методи Андреев:

В чл. 4 се правят следните промени:

1. В първото изречение след думата „управлението” се поставя запетайка и се добавя думата „контрола”;

2. Създава се нова т. 3:

„3. защита на информацията и източниците на придобиването ѝ;”

3. Създава се нова т. 4:

„4. сътрудничество с Комисията за разкриване на документи и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия;”

- сегашните точки 3, 4, 5, 6, 7 и 8 се преномерират и стават съответно 4, 5, 6, 7, 8 и 9;

4. В т. 8 (сегашна 7) пред думата „предоставяне” се добавя думата „незабавно”.

Комисията подкрепя предложението по т. 2 и по принцип по т. 4.

Предложението по т. 1 и т. 3 е оттеглено.

Предложение на н.п. Димитър Лазаров, Любомир Христов, Петър Петров и Стефан Дедев:

В чл. 4 се правят следните изменения и допълнения:

а) Създава се нова т. 2:

„ 2. политически неутралитет;“

б) В т. 7 се създава ново изречение първо: „Защита на информацията и на източниците за придобиването ѝ”.

в) Досегашното изречение първо става изречение второ.

г) Досегашните точки 2-8 стават съответно точки 3-9.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 4:

Чл. 4. Основните принципи на управлението и функционирането на системата за защита на националната сигурност са:

1. спазване на Конституцията, законите и международните договори, по които Република България е страна;

2. политически неутралитет;
3. зачитане и гарантиране правата на човека и основните свободи;
4. обективност и безпристрастност;
5. сътрудничество с гражданите и техните организации;
6. откритост, прозрачност и отговорност при формирането и провеждането на политиките за защита на националната сигурност;
7. централизирано управление и контрол на разузнавателната дейност;
8. защита на информацията и на източниците за придобиването ѝ;
9. своевременно предоставяне на информация по компетентност на друг орган или структура от системата за защита на националната сигурност или на друг държавен орган;
10. съгласувано провеждане на дейностите за защита на националната сигурност и съчетаване на явни и тайни форми и способности на работа.

Глава втора
УПРАВЛЕНИЕ И ФУНКЦИОНИРАНЕ НА СИСТЕМАТА ЗА ЗАЩИТА НА
НАЦИОНАЛНАТА СИГУРНОСТ

Предложение на н.п. Методи Андреев:

В заглавието на Глава втора след думата „управление“ се поставя запетайка и се добавя думата „контрол“.

Предложението е оттеглено.

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на глава втора.

Чл. 5. При управлението на системата за защита на националната сигурност Народното събрание, президентът на републиката и Министерският съвет:

1. определят националните интереси и приоритети;
2. изготвят и приемат нормативни актове, стратегии, концепции, доктрини и планове за действие;
3. определят основните задачи на държавните органи и структури, посочени в чл. 3, ал. 1;
4. осъществяват и организират стратегическото планиране, взаимодействието, съгласуването и интегрирането на дейностите на държавните органи и структури по чл. 3, ал. 1;
5. определят необходимите ресурси за осъществяване на дейностите по защита на националната сигурност, механизмите за тяхното управление и разходване, разпределението им между държавните органи и структури;
6. контролират разходването на ресурсите по т. 5;

7. контролират изпълнението на стратегическите цели и приоритети.

Предложение на н.п. Атанас Мерджанов, Ангел Найденов, Димитър Дъбов, Иван Иванов, Атанас Зафиров и Красимир Янков:

Чл. 5 да отпадне.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Методи Андреев:

Чл. 5 да придобие следната редакция:

„Чл. 5. Управлението и контрола на системата за защита на националната сигурност се осъществява от Народното събрание, Президента на Република България и Министерския съвет и включва:

1. определяне на националните интереси и приоритети;
2. изготвяне и приемане на нормативни актове, стратегии, концепции, доктрини и планове за действие;
3. определяне основните задачи на държавните органи и структури, посочени в чл. 3, ал. 1;
4. осъществяване и организиране стратегическото планиране, взаимодействието, съгласуването и интегрирането на дейностите на държавните органи и структури по чл. 3, ал. 1;
5. определяне необходимите ресурси за осъществяване на дейностите по защита на националната сигурност, механизмите за тяхното управление и разходване, разпределението им между държавните органи и структури;
6. контролиране разходването на ресурсите по т. 5;
7. контролиране изпълнението на стратегическите цели и приоритети.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Христо Гаджев и Пламен Манушев:

В чл. 5 след „Министерския съвет” се добавят думите „по компетентност”.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение на н.п. Красимир Каракачанов:

чл.5 да придобие следната редакция:

Чл. 5. (1) Народното събрание, Президента на Републиката и Министерският съвет формират държавната политика за национална сигурност и осъществяват ръководство и контрол на управлението на Системата за защита на националната сигурност.

(2) Ръководството и управлението по алинея 1 се реализира при спазване на принципите за разделение на властите и за поделена компетентност.

(3) *Ръководството и управлението на системата за защита на националната сигурност включва - изброяват се точките от чл.5 на проектозакона.*

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение на н.п. Димитър Лазаров, Любомир Христов, Петър Петров и Стефан Дедев:

В чл. 5, в края на текста на разпоредбата, след думите „Министерски съвет” се добавя „съобразно тяхната компетентност”.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 5:

Чл. 5. При управлението на системата за защита на националната сигурност Народното събрание, президентът на републиката и Министерският съвет съобразно тяхната компетентност:

- 1. определят националните интереси и приоритети;**
- 2. изготвят и приемат нормативни актове, стратегии, концепции, доктрини и планове за действие;**
- 3. определят основните задачи на държавните органи и структури по чл. 3, ал. 1;**
- 4. осъществяват и организират стратегическото планиране, взаимодействието, съгласуването и интегрирането на дейностите на държавните органи и структури по чл. 3, ал. 1;**
- 5. определят необходимите ресурси за осъществяване на дейностите по защита на националната сигурност, механизмите за тяхното управление и разходване, разпределението им между държавните органи и структури;**
- 6. контролират разходването на ресурсите по т. 5;**
- 7. контролират изпълнението на стратегическите цели и приоритети.**

Чл. 6. (1) Ръководителите на Държавна агенция „Национална сигурност”, Държавна агенция „Разузнаване” и Служба „Военна информация” предоставят еднаква по обем и съдържание информация на президента на републиката, на председателя на Народното събрание и на министър-председателя.

(2) Президентът на републиката изисква и получава от държавните органи и структури по чл. 3, ал. 1 необходимата и пълна информация за осъществяване на функциите му като върховен главнокомандващ.

Предложение на н.п. Димитър Лазаров, Любомир Христов, Петър Петров и Стефан Дедев:

В чл. 6, ал. 1 след думите "и Служба "Военна информация" предоставят" се добавят думите "придобитата от тях".

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 6:

Чл. 6. (1) Ръководителите на Държавна агенция „Национална сигурност“, Държавна агенция „Разузнаване“ и Служба „Военна информация“ предоставят еднаква по обем и съдържание информация, придобита от тях, на президента на републиката, на председателя на Народното събрание и на министър-председателя.

(2) Президентът на републиката изисква и получава от държавните органи и структури по чл. 3, ал. 1 необходимата и пълна информация за осъществяване на функциите му като върховен главнокомандващ.

Чл. 7. (1) Министерският съвет:

1. осъществява общото управление на системата за защита на националната сигурност;

2. предлага на Народното събрание проект на Стратегия за национална сигурност;

3. приема и внася в Народното събрание годишен доклад за състоянието на националната сигурност;

4. приема решение за провеждане на стратегически преглед на системата за защита на националната сигурност по предложение на министър-председателя;

5. утвърждава годишните планове и приема годишни доклади относно дейността на Държавна агенция „Национална сигурност“, Държавна агенция „Разузнаване“, на служба „Военна информация“ и на Съвета по сигурността;

6. прави предложение до президента на републиката за назначаване и освобождаване на ръководителите на Държавна агенция „Национална сигурност“, Държавна агенция „Разузнаване“ и на служба „Военна информация“;

7. приема актове, свързани с управлението и функционирането на системата за защита на националната сигурност.

(2) Министър-председателят:

1. ръководи координацията между представените в Съвета по сигурността институции, както и между тях и други органи на държавната власт;

2. осъществява общото ръководство на разузнавателната общност;

3. създава организация за извършване на общи, тематични и по конкретен сигнал проверки относно законосъобразността и ефективността на работа от представените в Съвета по сигурността органи на

изпълнителната власт;

4. внася за разглеждане от Министерския съвет проекти на актове, свързани с управлението и функционирането на системата за защита на националната сигурност и проект на годишен доклад за състоянието на националната сигурност;

5. внася в Министерския съвет предложение до президента на републиката за назначаване и освобождаване на ръководителите на Държавна агенция „Национална сигурност“, Държавна агенция „Разузнаване“, на служба „Военна информация“, както и на главния секретар на Министерство на вътрешните работи;

6. осъществява общия контрол върху международното сътрудничество на държавните органи и структури по чл. 3, ал. 1 с аналогични органи и структури в други държави и международни организации;

7. осъществява общото ръководство на международното сътрудничество на Съвета по сигурността с аналогични органи на други държави.

(3) За подпомагане изпълнението на задачите по ал. 1 и 2 към Министерския съвет се създава Съвет по сигурността.

Предложение на н.п. Михо Михов и Кирил Цочев:

В чл. 7, ал. 2, т.1 се изменя така:

„1. Ръководи и координира дейността на представените в Съвета по сигурността институции, както и между тях и други органи на държавната власт“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Методи Андреев:

В чл. 7, ал. 2, т. 4 след думата „управлението“ се поставя запетайка и се добавя думата „контрола“.

Предложението е оттеглено.

Предложение на н.п. Димитър Лазаров, Любомир Христов, Петър Петров и Стефан Дедев:

В чл. 7 се правят следните изменения:

а) Алинея 1, т. 5 отпада.

б) Алинея 2, т. 3 се изменя така:

„3. утвърждава годишните планове относно дейността на Държавна агенция "Национална сигурност", "Държавна агенция "Разузнаване", Служба "Военна информация" и на Съвета по сигурността.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 7:

Чл. 7. (1) Министерският съвет:

1. осъществява общото управление на системата за защита на националната сигурност;

2. предлага на Народното събрание проект на Стратегия за национална сигурност;

3. приема и внася в Народното събрание годишен доклад за състоянието на националната сигурност;

4. приема решение за провеждане на стратегически преглед на системата за защита на националната сигурност по предложение на министър-председателя;

5. прави предложение до президента на републиката за назначаване и освобождаване на ръководителите на Държавна агенция „Национална сигурност“, Държавна агенция „Разузнаване“ и на служба „Военна информация“;

6. приема актове, свързани с управлението и функционирането на системата за защита на националната сигурност.

(2) Министър-председателят:

1. ръководи координацията между представените в Съвета по сигурността институции, както и между тях и други органи на държавната власт;

2. осъществява общото ръководство на разузнавателната общност;

3. утвърждава годишните планове относно дейността на Държавна агенция "Национална сигурност", "Държавна агенция "Разузнаване", Служба "Военна информация" и на Съвета по сигурността;

4. внася за разглеждане от Министерския съвет проекти на актове, свързани с управлението и функционирането на системата за защита на националната сигурност и проект на годишен доклад за състоянието на националната сигурност;

5. внася в Министерския съвет предложение до президента на републиката за назначаване и освобождаване на ръководителите на Държавна агенция „Национална сигурност“, Държавна агенция „Разузнаване“, на служба „Военна информация“, както и на главния секретар на Министерството на вътрешните работи;

6. осъществява общия контрол върху международното сътрудничество на държавните органи и структури по чл. 3, ал. 1 с аналогични органи и структури в други държави и международни организации;

7. осъществява общото ръководство на международното сътрудничество на Съвета по сигурността с аналогични органи на

други държави.

(3) За подпомагане изпълнението на задачите по ал. 1 и 2 към Министерския съвет се създава Съвет по сигурността.

Чл. 8. (1) Съветът по сигурността е консултативен и координиращ орган към Министерския съвет по въпросите на националната сигурност.

(2) Председател на Съвета по сигурността е министър-председателят.

(3) Членове на Съвета по сигурността са:

1. министърът на вътрешните работи;

2. министърът на отбраната;

3. министърът на външните работи;

4. министърът на финансите;

5. началникът на отбраната;

6. главният секретар на Министерството на вътрешните работи;

7. председателят на Държавна агенция „Национална сигурност“;

8. председателят на Държавна агенция „Разузнаване“;

9. директорът на служба „Военна информация“;

10. началникът на Националната служба за охрана;

11. секретарят на Съвета по сигурността;

12. двама представители на президента на републиката, изрично определени от него с указ.

(4) Член на Съвета по сигурността може да е и заместник министър - председател, оправомощен със заповед на министър - председателя да координира и наблюдава работата на структури от системата за защита на националната сигурност.

(5) Президентът на републиката може да участва лично в заседанията на Съвета по сигурността.

(6) В определени случаи и по отделни въпроси в работата на Съвета по сигурността по покана на неговия председател могат да участват председателят на Народното събрание, председатели на постоянни комисии на Народното събрание, народни представители, министри и ръководители на ведомства и организации.

Предложение на н.п. Велизар Енчев:

В чл. 8 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3 се създава т. 13:

„13. председателят на Народното събрание и председателите на парламентарните комисии по отбрана и външна политика“.

2. Алинея 6 се изменя така:

„(6) „В определени случаи и по отделни въпроси в работата на Съвета по сигурността по покана на неговия председател могат да участват народни представители, министри и ръководители на ведомства и организации“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Христо Гаджев и Пламен Манушев:

В чл. 8 ал. 3 се създава нова т. 12, а т. 12 става т. 13:

„12. съветникът към политическия кабинет на министър-председателя по въпросите на отбраната“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Атанас Мерджанов, Ангел Найденов, Димитър Дъбов, Иван Иванов, Атанас Зафиров и Красимир Янков:

1. В чл. 8, ал. 1 т. 12 да отпадне.

2. В чл. 8, ал. 5 се изменя така:

„(5) Президентът на републиката може да присъства на заседанията на Съвета лично или чрез свой представител, изрично определен с негов указ.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Димитър Лазаров, Любомир Христов, Петър Петров и Стефан Дедев:

В чл. 8 се правят следните изменения:

а) Алинея 5 се изменя така:

„(5) Президентът на Републиката и председателят на Народното събрание могат да участват лично в заседанията на Съвета по сигурността.“

б) В ал. 6 думите „председателят на Народното събрание“ отпадат.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 8:

Чл. 8. (1) Съветът по сигурността е консултативен и координиращ орган към Министерския съвет по въпросите на националната сигурност.

(2) Председател на Съвета по сигурността е министър-председателят.

(3) Членове на Съвета по сигурността са:

1. министърът на вътрешните работи;

2. министърът на отбраната;

3. министърът на външните работи;

4. министърът на финансите;

5. началникът на отбраната;

6. главният секретар на Министерството на вътрешните работи;

7. председателят на Държавна агенция „Национална сигурност“;

8. председателят на Държавна агенция „Разузнаване“;

9. директорът на служба „Военна информация“;
10. началникът на Националната служба за охрана;
11. секретарят на Съвета по сигурността;
12. двама представители на президента на републиката, изрично определени от него с указ.

(4) Член на Съвета по сигурността може да е и заместник министър-председател, оправомощен със заповед на министър-председателя да координира и наблюдава работата на структури от системата за защита на националната сигурност.

(5) Президентът на републиката и председателят на Народното събрание могат да участват лично в заседанията на Съвета по сигурността.

(6) В определени случаи и по отделни въпроси в работата на Съвета по сигурността по покана на неговия председател могат да участват председатели на постоянни комисии на Народното събрание, народни представители, министри и ръководители на ведомства и организации.

Чл. 9. Съветът по сигурността:

1. анализира състоянието на системата за защита на националната сигурност, изготвя оценки и предлага решения и действия по отношение на:

а) способностите на системата за защита на националната сигурност за противодействие на заплахите, включително за управление при криза;

б) ефективността на основните дейности на държавните органи и структури по чл. 3, ал. 1;

в) съгласуваността и координацията при осъществяване на основните дейности между държавните органи и структури по чл. 3, ал. 1;

г) съвместимостта и интегрираността на държавните органи и структури по чл. 3, ал. 1;

д) съвместимостта и интегрираността държавните органи и структури по чл. 3, ал. 1 с институции и механизми за колективна сигурност в Организацията на Северноатлантическия договор и Европейския съюз;

е) изпълнението на определените национални приоритети, основни цели и задачи;

ж) защита на информационната сигурност от кибератаки;

2. координира изпълнението на политиката за защита на националната сигурност от държавните органи и структури по чл. 3, ал. 1;

3. подпомага Министерския съвет при вземане на решения и при упражняване на правомощията му по управление на дейностите по защита на националната сигурност и разпределението на необходимите ресурси;

4. подпомага взаимодействието между държавните органи и структури по чл. 3, ал. 1 при изпълнение на задачите и дейностите им;

5. предлага на министър-председателя или на Министерския съвет

конкретни мерки и задачи за ограничаване на рисковете, противодействие на заплахите и за защита на националната сигурност, както и за управление при кризи;

6. предлага на Министерския съвет годишни цели и приоритети в областта на защитата на националната сигурност;

7. предлага на Министерския съвет проект на годишен доклад за състоянието на националната сигурност;

8. предлага на Министерски съвет проект на национална комуникационна стратегия за информирането на гражданите при криза.

Предложение на н.п. Димитър Лазаров, Любомир Христов, Петър Петров и Стефан Дедев:

Член 9, т. 1, б. ж се изменя така:

„ж) осигуряване и защита на информационната сигурност от посегателство в областта на киберпространството и от хибридни заплахи;”.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 9:

Чл. 9. Съветът по сигурността:

1. анализира състоянието на системата за защита на националната сигурност, изготвя оценки и предлага решения и действия по отношение на:

а) способностите на системата за защита на националната сигурност за противодействие на заплахите, включително за управление при криза;

б) ефективността на основните дейности на държавните органи и структури по чл. 3, ал. 1;

в) съгласуваността и координацията при осъществяване на основните дейности между държавните органи и структури по чл. 3, ал. 1;

г) съвместимостта и интегрираността на държавните органи и структури по чл. 3, ал. 1;

д) съвместимостта и интегрираността на държавните органи и структури по чл. 3, ал. 1 с институции и механизми за колективна сигурност в Организацията на Северноатлантическия договор и Европейския съюз;

е) изпълнението на определените национални приоритети, основни цели и задачи;

ж) осигуряването и защитата на информационната сигурност от посегателства;

2. координира изпълнението на политиката за защита на

националната сигурност от държавните органи и структури по чл. 3, ал. 1;

3. подпомага Министерския съвет при вземане на решения и при упражняване на правомощията му по управление на дейностите по защита на националната сигурност и разпределението на необходимите ресурси;

4. подпомага взаимодействието между държавните органи и структури по чл. 3, ал. 1 при изпълнение на задачите и дейностите им;

5. предлага на министър-председателя или на Министерския съвет конкретни мерки и задачи за ограничаване на рисковете, противодействие на заплахите и за защита на националната сигурност, както и за управление при кризи;

6. предлага на Министерския съвет годишни цели и приоритети в областта на защитата на националната сигурност;

7. предлага на Министерския съвет проект на годишен доклад за състоянието на националната сигурност;

8. предлага на Министерския съвет проект на национална комуникационна стратегия за информирането на гражданите при криза.

Чл. 10. (1) За осъществяване на функциите си по чл. 9 Съветът по сигурността:

1. изготвя анализи, прогнози, доклади и други информационни материали;

2. използва експертни заключения от различни области;

3. осъществява сътрудничество с държавни органи и организации, с органи на местното самоуправление и юридически лица, както и със сродни структури в други държави и международни организации;

4. приема решения.

(2) Членовете на съвета осигуряват необходимата за дейността му информация.

Предложение на н.п. Михо Михов и Кирил Цочев:

1. В чл. 10, ал. 1 т. 1 да отпадне.

2. В чл. 10, т.4 след думите „приема решения“ се добавя текстът „по отношение на изготвени предложения до Министерския съвет за упражняване на правомощията му по управление на дейностите по защита на националната сигурност и разпределение на необходимите ресурси“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Димитър Лазаров, Любомир Христов, Петър Петров и Стефан Дедев:

В чл. 10, ал. 1, т. 2 думата „заключения“ се заменя със „становища“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 10:

Чл. 10. (1) За осъществяване на функциите си по чл. 9 Съветът по сигурността:

1. изготвя анализи, прогнози, доклади и други информационни материали;

2. използва експертни становища от различни области;

3. осъществява сътрудничество с държавни органи и организации, с органи на местното самоуправление и юридически лица, както и със сродни структури в други държави и международни организации;

4. приема решения.

(2) Членовете на съвета осигуряват необходимата за дейността му информация.

Чл. 11. (1) Съветът по сигурността се представлява от председателя.

(2) При осъществяване на дейността си Съветът по сигурността се подпомага от секретариат, който е самостоятелно структурно звено в администрацията на Министерския съвет.

(3) Информация за дейността на Съвета по сигурността и на неговия секретариат се публикува на интернет страницата на Министерския съвет при спазване на нормативните изисквания за защита на класифицираната информация.

Предложение на н.п. Милен Михов:

Чл. 11, ал. 2 да придобие следната редакция:

„(2) При осъществяване на дейността си Съветът по сигурността се подпомага от секретариат, който е самостоятелно структурно звено в администрацията на Министерския съвет. Броят на служителите в Секретариата, наименованията на длъжностите, минималната образователна степен, минималният ранг и/или професионален опит, видът правоотношение, други изисквания за заемане на длъжността, както и минималният и максималният размер на възнаграждението за всяка длъжност се определят с акт на министър-председателя. Общата численост на служителите в Секретариата е извън посочената в Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Михо Михов и Кирил Цочев:

В чл.11, ал. 2 се изменя в следния вид:

„(2) При осъществяване на дейността си, като център за анализи,

управление и контрол, Съветът по сигурността се подпомага от самостоятелна специализирана структура в администрацията на Министерския съвет „Секретариат на Съвета за национална сигурност (ССНС) ”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Димитър Лазаров, Любомир Христов, Петър Петров и Стефан Дедев:

В чл. 11 се правят следните изменения и допълнения:

а) Създава се нова ал. 3:

"(3) В работата на секретариата могат да участват представители на лицата по чл. 8, ал. 3, т. 1- 4 и по т. 7-10."

б) Досегашната ал. 3 става ал. 4.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 11:

Чл. 11. (1) Съветът по сигурността се представлява от председателя.

(2) При осъществяване на дейността си Съветът по сигурността се подпомага от секретариат, който е самостоятелно структурно звено в администрацията на Министерския съвет.

(3) В работата на секретариата могат да участват представители на лицата по чл. 8, ал. 3, т. 1- 4 и т. 7-10.

(4) Информация за дейността на Съвета по сигурността и на неговия секретариат се публикува на интернет страницата на Министерския съвет при спазване на нормативните изисквания за защита на класифицираната информация.

Чл. 12. (1) Съветът по сигурността провежда редовни и извънредни заседания.

(2) Редовните заседания се провеждат най-малко веднъж на три месеца.

(3) Извънредните заседания се провеждат по решение на министър-председателя, а в негово отсъствие - от изрично оправомощен от него член на Съвета по сигурността, при наличие на важни обстоятелства, засягащи националната сигурност и изискващи незабавни решения и мерки от компетентността на Съвета по сигурността.

(4) За провеждане на заседанията е необходимо присъствие на най-малко три четвърти от членовете.

(5) За организирането и провеждането на своите заседания Съвета по сигурността приема вътрешни правила.

Предложение на н.п. Михо Михов и Кирил Цочев:

В чл. 12, ал. 3 текстът „а в негово отсъствие - от изрично упълномощен от него член на Съвета по сигурността" да отпадне и алинеята да се измени така:

„(3) Извънредните заседания се провеждат по решение на министър-председателя при наличие на важни обстоятелства, засягащи националната сигурност и изискващи незабавни решения и мерки от компетентността на Съвета по сигурността."

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Атанас Мерджанов, Ангел Найденов, Димитър Дъбов, Иван Иванов, Атанас Зафиров и Красимир Янков:

В чл. 12 в ал. 3 думите „а в негово отсъствие - от изрично оправомощен от него член на Съвета по сигурността" да се заличат.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Димитър Лазаров, направено по реда на чл. 80, ал. 4, т. 2 от ПОДНС:

В чл. 12, ал. 2 и 3 се изменят така:

(2) Редовните заседания се провеждат най-малко веднъж на три месеца. Те се свикват по решение на министър-председателя.

(3) Извънредните заседания се свикват по решение на министър-председателя, при наличие на важни обстоятелства, засягащи националната сигурност и изискващи незабавни решения и мерки от компетентността на Съвета по сигурността.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 12:

Чл. 12. (1) Съветът по сигурността провежда редовни и извънредни заседания.

(2) Редовните заседания се провеждат най-малко веднъж на три месеца. Те се свикват по решение на министър-председателя.

(3) Извънредните заседания се свикват по решение на министър-председателя, при наличие на важни обстоятелства, засягащи националната сигурност и изискващи незабавни решения и мерки от компетентността на Съвета по сигурността.

(4) За провеждане на заседанията е необходимо присъствие на най-малко три четвърти от членовете.

(5) За организирането и провеждането на своите заседания Съветът по сигурността приема вътрешни правила.

Чл. 13. (1) Министър-председателят ръководи дейността на Съвета по

сигурността.

(2) При отсъствие на министър-председателя заседанията на Съвета по сигурността се ръководят от изрично оправомощен от него член на Съвета по сигурността.

(3) При отсъствие от заседание на член на Съвета по сигурността той се представлява от изрично оправомощен от него заместник.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 13.

Чл. 14. (1) Решенията на Съвета по сигурността се вземат с явно гласуване с обикновено мнозинство от всички присъстващи членове.

(2) При вземането на решения всеки член на Съвета по сигурността има право на един глас.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 14.

Чл. 15. (1) Като част от Съвета по сигурността функционира разузнавателна общност, която се състои от секретаря на Съвета по сигурността, главния секретар на Министерството на вътрешните работи и от ръководителите на Държавна агенция „Национална сигурност“, Държавна агенция „Разузнаване“ и служба „Военна информация“.

(2) Разузнавателната общност по своя инициатива може да изготвя тематични или обобщени доклади по различни въпроси, свързани с националната сигурност, да прави предложения до Съвета по сигурността към Министерския съвет и да изготвя предложения до министър-председателя за изменения и допълнения на нормативната уредба.

(3) При необходимост към разузнавателната общност се включват други висши ръководни служители от различни министерства и ведомства.

(4) Секретарят на Съвета по сигурността докладва на председателя изготвените документи по ал. 2.

Предложение на н.п. Атанас Атанасов:

В чл. 15, ал. 4 думата „председателя“ се заменя с „министър-председателя“.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Красимир Каракачанов:

В чл.15, ал.1, 2 и 3 думите „Разузнавателна общност“ да се заменят с „Борд на разузнавателната общност“.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 15:

Чл. 15. (1) Като част от Съвета по сигурността функционира разузнавателна общност, която се състои от секретаря на Съвета по

сигурността, главния секретар на Министерството на вътрешните работи и от ръководителите на Държавна агенция „Национална сигурност“, Държавна агенция „Разузнаване“ и служба „Военна информация“.

(2) Разузнавателната общност по своя инициатива може да изготвя тематични или обобщени доклади по различни въпроси, свързани с националната сигурност, да прави предложения до Съвета по сигурността към Министерския съвет и да изготвя предложения до министър-председателя за изменения и допълнения на нормативната уредба.

(3) При необходимост към разузнавателната общност се включват други висши ръководни служители от различни министерства и ведомства.

(4) Секретарят на Съвета по сигурността докладва на министър-председателя изготвените документи по ал. 2.

Чл. 16. (1) Дейността на секретариата на Съвета по сигурността се ръководи и организира от секретар, който се назначава от министър-председателя.

(2) Секретарят организира и осъществява обмена на информация, свързан с дейността на Съвета по сигурността и на разузнавателната общност.

(3) Секретарят организира сътрудничеството на Съвета по сигурността с държавните органи и организации, с органите на местното самоуправление, юридически лица и граждани, както и със сродни структури в други държави и международни организации.

Предложение на н.п. Атанас Атанасов:

а) В чл. 16 се създава нова ал. 2:

(2) За секретар се назначава лице, което:

1. Има само българско гражданство;

2. Висше образование със степен „магистър“;

3. Притежава 10 години стаж в службите за сигурност;

4. Не е осъждано за престъпление от общ характер, независимо от реабилитацията;

5. Получило е достъп до класифицирана информация „Строго секретно“.

б) В чл. 16, ал. 3 думата „сътрудничеството“ се заменя с думата „комбинацията“. Ал. 2 и 3 се преномерират в ал. 3 и 4.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение на н.п. Димитър Лазаров, Любомир Христов, Петър Петров и Стефан Дедев:

В чл. 16 се правят следните изменения и допълнения:

а) Алинея 3 се изменя така:

„(3) Секретарят организира сътрудничеството на Съвета по сигурността с държавните органи и организации, с органите на местното самоуправление, с юридически лица, както и със сродни структури в други държави и международни организации.“

б) Създава се нова ал. 4:

„(4) Секретарят възлага изготвянето на експертните становища по чл. 10, ал. 1, т. 2 за нуждите на Съвета по сигурността.“

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 16:

Чл. 16. (1) Дейността на секретариата на Съвета по сигурността се ръководи и организира от секретар, който се назначава от министър-председателя.

(2) За секретар се назначава лице, което:

1. има само българско гражданство;
2. има висше образование с образователно-квалификационна степен „магистър“;

3. притежава 10 години стаж в органите и структурите от системата за защита на националната сигурност;

4. е получило разрешение за достъп до класифицирана информация с ниво на класификация "Строго секретно".

(3) Секретарят организира и осъществява обмена на информация, свързан с дейността на Съвета по сигурността и на разузнавателната общност.

(4) Секретарят организира координацията на Съвета по сигурността с държавните органи и организации, с органите на местното самоуправление, с юридически лица, както и със сродни структури в други държави и международни организации.

(5) Секретарят възлага изготвянето на експертните становища по чл. 10, ал. 1, т. 2 за нуждите на Съвета по сигурността.

Глава трета

УПРАВЛЕНИЕ ПРИ КРИЗИ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на глава трета.

Чл. 17. (1) Управлението при кризи е съществен елемент от дейностите по защита на националната сигурност.

(2) Положение на криза се обявява, съответно отменя, с решение на Министерския съвет.

(3) Управлението при кризи се осъществява от Министерския съвет

чрез Националната система за управление при кризи.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 17.

Чл. 18. (1) Националната система за управление при кризи включва национален, ведомствени и областни ситуационни центрове.

(2) Секретариатът на Съвета по сигурността изпълнява функциите на Национален ситуационен център.

Предложение на н.п. Красимир Каракачанов:

В чл. 18 да отпадне ал. 2.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 18.

Чл. 19. (1) Националният ситуационен център подпомага Министерския съвет при:

1. ръководството и координацията на действията по превенция, реакция, управление и овладяване на кризи;

2. взаимодействието и координацията с органите на Европейския съюз, Организацията на Северноатлантическия договор и други държави, включително при достъп до публично регулирана услуга (PRS), предоставяна от глобалната навигационна спътникова система ГАЛИЛЕО;

3. изпълнението на националната комуникационна стратегия за информизиране на гражданите при кризи.

(2) Националният ситуационен център осигурява:

1. координацията на действията на ведомствените и областните ситуационни центрове;

2. защитена система за обмен на информация;

3. непрекъснат обмен на информация за анализ и оценка на риска.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 19.

Чл. 20. Функциите и районите на действие на ведомствените и областните ситуационни центрове се определят с акт на Министерския съвет.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 20.

Глава четвърта
ОТЧЕТНОСТ И КОНТРОЛ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на глава четвърта.

Чл. 21. Върху дейността на органите и структурите от системата за

защита на националната сигурност се осъществява парламентарен, административен, съдебен и граждански контрол.

Предложение на н.п. Димитър Лазаров, Любомир Христов, Петър Петров и Стефан Дедев:

В чл. 21 думата „Върху“ се заменя със „За“.

Предложението е отеглено.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 21.

Чл. 22. (1) Народното събрание осъществява контрол върху дейността на Държавна агенция „Национална сигурност“, Държавна агенция „Разузнаване“, служба „Военна информация“ и на Националната служба за охрана чрез своя постоянна комисия.

(2) Ръководителите на Държавна агенция „Национална сигурност“, Държавна агенция „Разузнаване“, служба „Военна информация“ и Националната служба са длъжни да се явят при покана пред Народното събрание или комисията по ал. 1 и да предоставят исканата им информация.

(3) Председателите на Държавна агенция „Национална сигурност“ и Държавна агенция „Разузнаване“ представят на Министерския съвет ежегодно до 31 март годишен доклад за дейността на подчинената им структура.

(4) Годишният доклад на служба „Военна информация“ се представя на Министерския съвет от министъра на отбраната в срока по ал. 3.

(5) Частите от докладите, несъдържаща класифицирана информация, се публикуват на интернет страницата на Министерския съвет.

(6) Министерският съвет внася докладите в Народното събрание, които се приемат с отделни решения.

Предложение на н.п. Атанас Атанасов:

В чл. 22, ал. 2 след думите „събрание или“ се добавя „Постоянна комисия на Народното събрание“ и отпада „комисията по ал. 1“.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение на н.п. Атанас Мерджанов, Ангел Найденов, Димитър Дъбов, Иван Иванов, Атанас Зафиров и Красимир Янков:

В чл. 22 навсякъде думите „Националната служба за охрана“ се заличават.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Димитър Лазаров, Любомир Христов, Петър Петров и Стефан Дедев:

В чл. 22 се правят следните изменения и допълнения:

а) В ал. 2 след думите „Националната служба” се добавя „за охрана”.

б) Алинея 5 се изменя така:

„(5) Държавна агенция „Национална сигурност”, Държавна агенция „Разузнаване” и Служба „Военна информация”, чрез министъра на отбраната, изготвят и предоставят за публикуване на страницата на Министерския съвет неklasифицирани варианти на годишните си доклади.”

в) В ал. 6 след думата „внося” се добавя „за разглеждане”.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение на н.п. Атанас Атанасов, направено по реда на чл. 80, ал. 4, т. 2 от ПОДНС:

В чл. 22, ал. 3 да се измени така:

„(3) Председателят на Държавна агенция „Национална сигурност”, председателят на Държавна агенция „Разузнаване” и началникът на Националната служба за охрана представят на Министерския съвет ежегодно до 31 март годишен доклад за дейността на подчинената им структура.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение на н.п. Филип Попов, направено по реда на чл. 80, ал. 4, т. 2 от ПОДНС:

Чл. 22, ал. 3 да се измени така:

„(3) Ръководителите на Държавна агенция „Национална сигурност”, Държавна агенция „Разузнаване” и Националната служба за охрана представят на Министерския съвет ежегодно до 31 март годишен доклад за дейността на подчинената им структура.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 22:

Чл. 22. (1) Народното събрание осъществява контрол върху дейността на Държавна агенция „Национална сигурност”, Държавна агенция „Разузнаване”, служба „Военна информация” и на Националната служба за охрана чрез своя постоянна комисия.

(2) Ръководителите на Държавна агенция „Национална сигурност”, Държавна агенция „Разузнаване”, служба „Военна информация” и Националната служба за охрана са длъжни да се явят при покана пред Народното събрание или пред негови комисии, в съответствие с техния предмет на дейност, и да предоставят исканата им информация при спазване изискванията на Закона за защита на класифицираната информация.

(3) Ръководителите на Държавна агенция „Национална сигурност“, Държавна агенция „Разузнаване“ и Националната служба за охрана представят на Министерския съвет ежегодно до 31 март годишен доклад за дейността на подчинената им структура.

(4) Годишният доклад на служба „Военна информация“ се представя на Министерския съвет от министъра на отбраната в срока по ал. 3.

(5) Държавна агенция "Национална сигурност", Държавна агенция "Разузнаване" и Служба "Военна информация", чрез министъра на отбраната, изготвят и предоставят за публикуване на страницата на Министерския съвет неklasифицирани годишни доклади.

(6) Министерският съвет внася за разглеждане докладите в Народното събрание, които се приемат с отделни решения.

Предложение на н.п. Атанас Мерджанов, Ангел Найденов, Димитър Дъбов, Иван Иванов, Атанас Зафиров и Красимир Янков:

Създава се нов чл. 22а:

„Чл. 22а. Народното събрание осъществява контрол върху дейността на Националната служба за охрана чрез постоянна комисия с предмет на дейност в областта на вътрешната сигурност и обществения ред.“

Комисията не подкрепя предложението.

Чл. 23. Народното събрание чрез своя постоянна комисия осъществява наблюдение върху дейността по управлението и разходването на средствата, предоставени на структурите по чл. 22.

Предложение на н.п. Атанас Атанасов, направено по реда на чл. 80, ал. 4, т. 2 от ПОДНС:

В чл. 23 след думата „наблюдение“ се добавя „и контрол“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 23:

Чл. 23. Народното събрание чрез своя постоянна комисия осъществява наблюдение и контрол върху дейността по управлението и разходването на средствата, предоставени на структурите по чл. 22.

Чл. 24. (1) Гражданите и техните организации осъществяват контрол върху системата за защита на националната сигурност в рамките на нормативно установените им права.

(2) Министерският съвет създава консултативен механизъм за участие

на представители на юридически лица с нестопанска цел, чиито уставни цели са свързани със защитата на националната сигурност, в обсъждания или в изготвяне на проекти на нормативни актове, доклади и други документи по проблеми от компетентност на Съвета по сигурността при спазване на Закона за достъп до обществена информация и Закона за защита на класифицираната информация.

Предложение на н.п. Атанас Мерджанов, Ангел Найденов, Димитър Дъбов, Иван Иванов, Атанас Зафиров и Красимир Янков:

Чл. 24 да отпадне.

Предложението е оттеглено.

Предложение на н.п. Методи Андреев:

В чл. 24 думата „нормативно“ се заменя с думата „конституционно“.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 24.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на подразделението на закона.

§ 1. По смисъла на този закон:

1. „Риск за националната сигурност“ е вероятността за промяна в средата за сигурност, породена от съзнателно действие или бездействие, която може да доведе до нарушаване на състоянието на националната сигурност.

2. „Заплаха за националната сигурност“ е съвкупност от условия и фактори, които непосредствено водят до процеси или събития, нарушаващи състоянието на националната сигурност на Република България.

3. „Криза“ е събитие, което нарушава състоянието на национална сигурност в резултат на целенасочени действия или бездействия на лица, групи или организации.

4. „Ситуационен център“ е структура, осъществяваща събирането, анализирането и незабавното докладване на постъпила информация във връзка с предотвратяване и/или ограничаване на кризи, както и за координиране на мерките и действията за реакция, овладяване и преодоляване на кризата.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 1.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на

подразделението на закона.

Предложение на н.п. Димитър Лазаров, Любомир Христов, Петър Петров и Стефан Дедев:

В заключителните разпоредби се правят следните допълнения:

Създава се нов § 2:

„§ 2. В Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“ (обн., ДВ, бр. 109 от 20.12.2007 г., в сила от 1.01.2008 г., изм., бр. 69 от 5.08.2008 г., бр. 94 от 31.10.2008 г., в сила от 1.01.2009 г., доп., бр. 22 от 24.03.2009 г., изм., бр. 35 от 12.05.2009 г., в сила от 12.05.2009 г., изм. и доп., бр. 42 от 5.06.2009 г., изм., бр. 82 от 16.10.2009 г., изм. и доп., бр. 93 от 24.11.2009 г., изм., бр. 16 от 26.02.2010 г., в сила от 26.02.2010 г., доп., бр. 80 от 12.10.2010 г., в сила от 1.10.2010 г., изм., бр. 97 от 10.12.2010 г., в сила от 10.12.2010 г., доп., бр. 9 от 28.01.2011 г., изм., бр. 100 от 20.12.2011 г., в сила от 1.01.2012 г. 5 доп., бр. 38 от 18.05.2012 г., в сила от 1.07.2012 г., изм. и доп., бр. 15 от 15.02.2013 г., в сила от 1.01.2014 г., изм., бр. 30 от 26.03.2013 г., в сила от 26.03.2013 г., изм. и доп., бр. 52 от 14.06.2013 г., в сила от 14.06.2013 г., изм., бр. 65 от 23.07.2013 г., в сила от 23.07.2013 г., бр. 71 от 13.08.2013 г., в сила от 13.08.2013 г., изм. и доп., бр. 53 от 27.06.2014 г., бр. 14 от 20.02.2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

„1. В чл. 78 след думите „Трудът на“ се добавя „председателя и на заместник-председателите, както и на“.

2. В чл. 117. (1) след думите „При прекратяване на“ се добавя „пълномощията на председателя и на заместник-председателите, както и на“.“

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Атанас Атанасов:

В Заключителни разпоредби се създава нов §...:

§...В Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“, в § 1 т. 1 се изменя така:

„1. „Национална сигурност“ по този закон е дефиницията в чл. 2 от Закона за управление и функциониране на системата за защита на националната сигурност.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията предлага да се създаде нов § 2:

§ 2. В Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“ (обн., ДВ, бр. 109 от 2007 г., изм., бр. 69 и 94 от 2008 г., бр. 22, 35, 42, 82 и 93 от 2009 г., бр. 16, 80 и 97 от 2010 г., бр. 9 и 100 от 2011 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 15, 30, 52, 65 и 71 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14 и 24 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 54 се създават ал. 8 и 9:

„(8) Конкурс за назначаване на държавна служба в агенцията не се провежда за лица, които са държавни служители в други служби за сигурност, както и в службите за обществен ред, ако отговорят на изискванията за постъпване на държавна служба в агенцията и след писмено съгласие на председателя на агенцията и ръководителя на съответната служба.

(9) Конкурс за назначаване на държавна служба в агенцията не се провежда и в случаите по чл. 55, ал. 2 от правилника за прилагане на закона.“

2. В чл. 65 ал. 3 се изменя така:

„(3) В случая по ал. 1 лицето получава месечно възнаграждение в размер на основното месечно възнаграждение за ранга и степента на по-високата длъжност.“

3. В чл. 78 след думите „Трудът на“ се добавя „председателя и на заместник-председателите, както и на“.

4. В чл. 117, ал. 1 след думите „При прекратяване на“ се добавя „пълномощията на председателя и на заместник-председателите, както и на“.

5. В чл. 132, ал. 3 думите „31 януари“ се заменят с „31 март“.

6. В § 1 т. 1 от допълнителната разпоредба се изменя така:

„1.“Национална сигурност“ е понятието по чл. 2 от Закона за управление и функциониране на системата за защита на националната сигурност.

Предложение на н.п. Атанас Атанасов, направено по реда на чл. 80, ал. 4, т. 2 от ПОДНС:

Да се създаде нов § 3:

„§ 3. В Закона за защита на класифицираната информация, § 1 т. 13 от допълнителните разпоредби се изменя така:

„13. „Национална сигурност“ е понятието по чл. 2 от Закона за управление и функциониране на системата за защита на националната сигурност.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде нов § 3:

§ 3. В Закона за защита на класифицираната информация (обн., ДВ, бр. 45 от 2002 г., изм., бр. 5 и 31 от 2003 г., бр. 52, 55 и 89 от 2004 г., бр. 17 и 82 от 2006 г., бр. 46, 57, 95 и 109 от 2007 г., бр. 36, 66, 69 и 109 от 2008 г., бр. 35, 42, 82 и 93 от 2009 г., бр. 16 и 88 от 2010 г., бр. 23, 48 и 80 от 2011 г., бр. 44 и 103 от 2012 г., бр. 52 и 70 от 2013 г., бр. 49 и 53 от 2014 г. и бр. 14 от 2015 г.) § 1 т. 13 от допълнителните разпоредби се изменя така:

„13. „Национална сигурност“ е понятието по чл. 2 от Закона за управление и функциониране на системата за защита на националната сигурност.“

§ 2. В Закона за Консултативен съвет за национална сигурност (обн., ДВ, бр. 13 от 1994 г.; изм. , бр. 28 от 2008 г. и бр. 35 от 2009 г.) в чл. 2, ал. 2 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създават се нова т. 9 и т. 10:

„9. председателят на Държавна агенция „Разузнаване“;

10. секретарят на Съвета по сигурността;”

2. Досегашната т. 9 става т. 11.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 2, който става § 4.

§ 3. В Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (обн., ДВ, бр. 35, 74, 82, 93 и 99 от 2009 г., бр. 16, 88, 98 и 101 от 2010 г., бр. 23, 48, 99 и 100 от 2011 г., бр. 20, 33 и 38 от 2012 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 1 и 98 от 2014 г., бр. 14 и 24 от 2015 г.) в чл. 22, ал. 2 т. 2 се отменя.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 3, който става § 5.

§ 4. Изпълнението на закона се възлага на Министерския съвет и на министър-председателя.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 4, който става § 6.

§ 5. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Предложение на н.п. Димитър Лазаров, направено по реда на чл. 80, ал. 4, т. 2 от ПОДНС:

§ 5 да се измени така:

„§ 5. Законът влиза в сила от 1 ноември 2015 г.“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията не подкрепя текста на вносителя и предлага следната редакция на § 5, който става § 7:

§ 7. Законът влиза в сила от 1 ноември 2015 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ККССПИСРСДДЗЕС:

ДИМИТЪР ЛАЗАРОВ